

S

SADDAGOTAS (Maó, Men. 12, b-3)

Antoni Ramis¹ registra un *Rafal atzegotar* d'un document de l'any 1455, i afegeix que després fou anomenat *Rafal Colom*, lloc que sabem que estava situat devora Talatí i Biniai. La forma *Saddagotàs* pot sortir d'*Atzegotar*; d'aquest només puc dir que té fesomia bereber més aviat que no aràbiga. Compareu: *Zeggūt*, i el femení *Zeggūta* i amb una variant *Zegūta*.² El sol fet de tenir la lletra g oclusiva és ja una prova que no és aràbic; afegim-hi encara *Zegwāṭt*, *Zegūd* i *Zegūda*.³ La grafia *Sagdagotàs* deu ser ultracorrecció d'una pron. *saddəgutás*, vulgar per *s'esdegotar(s)* 'els degotalls' (coincidint amb l'aspecte geogràfic), interpretació popular de *s'atzegotar*; com que la -r ja devia ser muda en el segle xv és possible que es tractés d'un dual aràbic *az-Zegutān* 'els dos Zegut'. Cf. *Sargossam*.

SAFRAGELL (Terme de Sant Llorenç de Balàfia, Eivissa)

Hi ha la variant *Zafargell* en el *Memoriale divisionis* de l'any 1235;⁴ entre les alqueries del Xarch, en novè lloc figura la *cariam de Zafargell, ibi iuxta Benibona gran*, citades entremig de *Cariam Billelle*, *Rafal Benimarzoch* i, d'altra banda, *Cariam Benifalim*, *Cariam Zaaroil*. Coromines va sentir *ṣa-ḥaržēl*; i va posar-lo com a NL aràbic, en el seu mapa d'E. T. C. I, 272, car no veu cap dificultat a admetre que sigui un derivat del conegut arabisme *safareig* < àr. *ṣabriḡ* (veg. *DECat*, s. v.), amb el sentit de 'bassal, estanyol'

1. Antoni RAMIS I RAMIS, *Noticias relativas a la isla de Menorca* (Maó, Imp. P. A. Serra, 1826, 1827, 1829 i 1838), fasc. iv (1829), p. 48.

2. *Gouv. Gen. Alg.*, 382 B i 383 B.

3. *Gouv. Gen. Alg.*, 383 A i 383 B.

4. Joan MARÍ CARDONA, *Illes Pitiüses*, vol. I: *La conquesta catalana de 1235* (Inst. Estudis Eivissencs, 1976), pp. 68-81, línia 59.